

สวัสดีค่ะ ยินดีต้อนรับเด็กๆทุกคนเข้าสู่โลกของนิทาน วันนี้ขอเสนอนิทานเรื่อง ปีกนางฟ้ากับแม่มดอารี

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ ดินแดนอันไกลโพ้น เต็มไปด้วยปยุเมฆสีขาวยและสายรุ้งหลากสี เหล่านางฟ้าตัวน้อยๆ ในชุดสีชมพูฟูฟ่องถือกระเป๋าน้ำสีเข้ามาเรียนในโรงเรียนฝึกหัดนางฟ้า เพื่อร่ำเรียนวิชาการต่างๆ ซึ่งทางโรงเรียน จะฝึกฝนให้เป็นนางฟ้าที่สมบูรณ์แบบ และปีนี้ทางโรงเรียนไม่ได้รับเฉพาะนางฟ้าเท่านั้น แต่ยังรับ "อารี" แม่มดน้อยที่สามารถผ่านการทดสอบเข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนี้

อารีเป็นแม่มดเพียงคนเดียวในโรงเรียนนางฟ้า ดังนั้นไม่ว่าเธอจะทำอะไร จึงมักเป็นที่สนใจของทุกคนเสมอ ด้วยทั้งหน้าตาของเธอที่แปลกไปกว่าคนอื่นๆ คือ มีคางที่ยาวแหลม จมูกงอแง ฝังอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งเสื้อผ้าที่เธอสวมใส่เป็นชุดสีดำแตกต่างจาก "ฟ้าใส" เพื่อนนางฟ้าและเพื่อนคนอื่นๆ ที่สวมชุดสีสวย

อารีและฟ้าใสเป็นเพื่อนที่รักกันมาก แม้ว่าทั้งสองคนจะมีบุคลิกที่แตกต่างกัน แต่ทั้งคู่มีนิสัยที่เหมือนกัน คือ คอยช่วยเหลือเด็กบนโลกที่ได้รับความเดือดร้อน โดยทั้งสองจะแปลงกายลงไปช่วยเหลือ นอกจากนั้นอารีและฟ้าใสียังอาสาช่วยงานคุณครูใจดีทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการเก็บสะเก็ดดาวบนท้องฟ้าสะสมไว้เพื่อทำฝนดาวตก การกวาดก้อนเมฆเล็กๆ มารวมกันให้เป็นก้อนใหญ่เพื่อทำเมฆฝนหรือการทำความสะดวกสบายให้มดสีส้มแสนสดใสเพื่อจะได้นำไปวางไว้ให้เด็กๆ บนโลกได้ดูยามฝนซา ทั้งคู่ได้รับความไว้วางใจจากคุณครูใจดีที่มอบหน้าที่ให้เป็นเจ้าหน้าที่ธนาคารของโรงเรียน คอยรับเงินทองเงิน ผีเด็กคนอื่นๆ ให้รู้จักความประหยัดจึงทำให้ทั้งคู่เป็นที่รักของคุณครูใจดีและเพื่อนๆ ทุกคน

วันหนึ่งเป็นงานประจำปีของโรงเรียนนางฟ้า ทุกๆ ปี พระอินทร์จะมาเป็นประธานเพื่อมอบปีกนางฟ้าและคทาดาวสำหรับนางฟ้าที่สะสมความดีไว้มาก ๆ ในแต่ละปีจะมีผู้ได้รับรางวัลเพียงคนเดียวดังนั้นจึงเป็นที่ใฝ่ฝันของเหล่านางฟ้าเพราะหากใครได้รับปีกนางฟ้าและคทาดาวบุคคลเหล่านั้นจะสามารถเหาะเหินไปยังสถานที่ต่างๆได้อย่างรวดเร็วและคทาดาวที่สามารถเนรมิตสิ่งต่างๆที่ต้องการได้ ในปีนี้ผู้ที่ได้รับรางวัลปีกนางฟ้าและคทาดาวได้แก่ "ฟ้าใส"

"ยินดีด้วยนะฟ้าใส ที่เธอได้รับรางวัล" อารีเอ่ยกับเพื่อนรัก

"ขอบใจค่ะ...ปีต่อไปน่าจะเป็นโอกาสของเธอบ้าง" ฟ้าใสให้กำลังใจเพื่อน

"ไม่หรอก...ฉันไม่ได้เป็นนางฟ้า ฉันเป็นแม่มด ไม่มีรางวัลสำหรับแม่มดหรอก"

อารีพูดขึ้น จากนั้นทั้งสองและกลุ่มเพื่อนต่างพากันไปเล่นน้ำที่สระน้ำกลางก้อนเมฆใหญ่ กลุ่มนางฟ้าและอารีมุ่งหน้าไปยังจุดหมาย ฟ้าใสถอดปีกนางฟ้าและวางคทาดาวไว้ข้างโซฟาแล้ววิ่งลงน้ำพร้อมกับเพื่อนๆ หลังจากสนุกสนานอย่างเต็มที่ทั้งอารีและเพื่อน ๆ นางฟ้าต่างชื่นมื่นมาว่าลากัน เพื่อจะแยกย้ายกันกลับบ้าน ทว่า...ปีกนางฟ้าและคทาดาวของฟ้าใสหายไป ทุกคนเชื่อว่าเป็นฝีมือของอารี เพราะเธอเป็นแม่มด แต่ฟ้าใสไม่คิดแบบนั้นและเชื่อใจในตัวอารี ฟ้าใสจึงบอกให้ทุกคนแยกย้ายกันกลับไปก่อน ค่อยหากันต่อวันพรุ่งนี้

ระหว่างทางกลับบ้าน อารีเห็นเจ้าตุบและเจ้าเหมียวของคุณครูใจดีคาบปีกนางฟ้าและคทาดาววิ่งเล่น อารีจึงใช้มนต์ของแม่มดสะกดให้ทั้งสองหยุดนิ่ง แล้วหยิบปีกนางฟ้าและคทาดาวออกมา พลังคิดน้อยใจว่าทำไมคนอื่นถึง

แม่มดต้องทำเรื่องชั่วร้ายเสมอ เช้าวันต่อมา อารีได้นำปีกนางฟ้าและคทาดาวไปคืนให้ฟ้าใส พร้อมทั้งเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้พบมา ฟ้าใสดีใจมากกล่าวขอบคุณอารี ขณะนั้นคุณครูใจดีเดินเข้ามาได้ยินเรื่องราวที่เกิดขึ้น คุณครูใจดีบอกกับอารีและฟ้าใสว่าจะไปส่งสอนเจ้าตุบกับเจ้าเหมียวและจะไปบอกเพื่อนๆ ทุกคนให้เข้าใจอารีใหม่ ก่อนที่คุณจะแยกตัวไปได้บอกกับเด็กทั้งสองว่า บ่ายวันนี้พระอินทร์จะประชุมนักเรียนทุกคน แต่จะประชุมเรื่องอะไรนั้นให้ทุกคนรอฟังพร้อมกัน

เมื่อถึงเวลานัดหมาย อารีและเหล่านักเรียนนางฟ้าได้มาพร้อมกันที่ห้องประชุมของโรงเรียน พระอินทร์ได้เอ่ยกับทุกคนว่า

"เออละทุกคนที่เราเรียกพวกเจ้ามาในวันนี้ เพราะเราเห็นว่ามียุวชนคนหนึ่งสมควรจะได้รับรางวัลแห่งความดีที่น่าชื่นชม"

ที่ประชุมฮือฮาตื่นเต้น พระอินทร์ยังพูดต่อไปอีกว่า

"เราจะไม่มอบปีกนางฟ้าและคทาดาวให้หรอกนะเพราะคนที่จะได้รับรางวัลไม่ได้เป็นนางฟ้า"

ฟ้าใสเอื้อมมือไปจับอารี เด็กทั้งสองหันหน้าสบตากันด้วยความยินดี

พระอินทร์ยังพูดต่ออีกว่า

"รางวัลที่จะมอบให้วันนี้คือ "ไม้กวาดวิเศษ" สามารถเหาะเหินเดินอากาศเนรมิตสิ่งต่างๆ ได้ตั้งใจปรารถนา เทียบเท่ากับปีกนางฟ้าและคทาดาว...เราขอมอบรางวัลนี้ให้อารี"

แม่มดน้อยอารีดีใจเป็นที่สุด คุณครูใจดีและเพื่อนๆ ทุกคนหันมาแสดงความยินดีกับอารี อารีกล่าวขอบคุณคุณครูใจดีและขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคน พร้อมทั้งบอกกับทุกคนว่า

"นี่คือรางวัลแห่งความซื่อสัตย์ และความเพียรในการสร้างชีวิต ฉันจะทำความดีเป็นแบบอย่างให้เด็กๆ บนโลก แม้ว่าฉันจะเป็นแม่มดก็ตาม"

ว่าแล้วอารีก็ขี่ไม้กวาดวิเศษพร้อมด้วยฟ้าใสที่ติดปีกนางฟ้าและถือคทาดาวเหาะไปช่วยเหลือเด็กบนโลกมนุษย์

นิทานเรื่อง ปีกนางฟ้ากับแม่มดอารีได้จบลงไปแล้ว ข้อคิดที่ได้ในวันนี้คือ อย่าตัดสินคนอื่นเพียงแค่อุปนิสัยภายนอก สวัสดิ์ค่ะ